

илустрована ПОЛИТИКА

НАСТАВАК АМЕРИЧКЕ КАРИЈЕРЕ МИЛЕНЕ КИТИЋ

ЛАВИЦА ОПЕРСКИХ СЦЕНА

После завидне европске каријере и живота у Немачкој, кренула је у остварење свог америчког сна и тамо је већ пуних тринаест година. Својим чаробним гласом освојила је чувене сцене, међу којима су и престижни Метрополитен и Карнеги хол, а онда је једноставно исчезла

СУЗАНА СУДАР

Управо када је била на врхунцу каријере, крајем 2007. године, Милена Китић је престала да наступа и посветила се сину и професури. После пет година пазе, вратила се на сцену као Сузуки у "Мадам Батерфлај" у Лос Анђелес Опери. За идућу сезону њен календар је већ згуснут, а појавиће се, између остalog, и у улози Албине у Маснеовој опери „Таис“ у којој ће славни Пласидо Доминго први пут певати баритонску улогу Атанела. Ова продукција ће бити снимљена за ХД биоскопе.

- Ипак, мој велики повратак је био на истом месту, у Л. А. Опери. Наравно, као Кармен која се сматра мојом "сигнатуре роле", јер сам је певала око 250 пута на сценама широм света и по њој ме највише препознају. Баш су ми Пласидо Доминго и његова супруга Марта после наступа рекли да никад боље нисам певала, и то ми је додатно дало крила да је моја одлука да се вратим била права.

Мајчинство најважније

Посебно је, како каже, била почастована што је крајем августа прошле године учествовала на концерту "I have a Dream" у The Walt Disney Hall у

Лос Анђелесу, који је био велики политичко-уметнички до-гађај поводом 50. годишњице од историјског говора Мартина Лутера Кинга. Изводили су Бетовенову Девету симфонију који слави слогу и љубав међу свим људима, а она је певала мецосопранску деоницу.

- Још не прихватам понуде ван Калифорније, из истог разлога због којих сам се и повукла са сцене на неко време. Свима, а посебно мојим колегама, потпуно је било чудно да после Кармен у Метрополитен опери у Њујорку, и одличних критика, откажем два потписана уговора (један је био улога Лауре у Понкијелијевој "Ђоконди", а друга да наступим као Хелена Безухова у Прокофјевом "Рату и миру"). Међутим, ја сам одлучила да се посветим свом детету. Мој син је у то време полазио у школу и више није било тако лако да путујем с њим на неколико месеци, кад год бих имала потписан ангажман. Наравно, и то је све било изводљиво, јер многи уметници то практикују, па њихова деца у таквим условима похађају такозвано "кућно школовање". То није добро решење, јер сам приметила да таква деца имају после прилично проблема са окружењем, нису доволно социјализована, јер не похађају школу са својим вршњацима, не стварају нова пријатељства. Једноставно, нисам желела да он трпи због мого посла и лако сам донела ту одлуку – прича Милена.

Тада је почела да предаје на Chapman универзитету, и по позиву на Универзитету Јужне Калифорније, и истовремено даје мастер клас при многим оперским институцијама, а основала је и свој Оперски студио који броји 25 студената од којих су многи освојили награде на престижним такмичењима, а неки добили и ангажмане на оперским сценама широм Америке.

Сада, када је Милан јуниор већ у шестом разреду, Милена прихвата удаљенија гостовања, као што су летњи фестивали, реситали или оперско-музичке конвенције баш током синовљевог школског распуста, како би заједно путовали. Тако ће у време актуелног зимског распуста, у фебруару, отићи у Хјустон где Милена Китић има уговорен наступ.

У Србију ће доћи с поводом

На сцену се, дакле, вратила, а повратак у Србију ће уследити само ако за то буде било повода. Последњи пут је била пре три године, због изненадне смрти мајке. Тада губитак ју је, како каже, додатно учврстио да су њене одлуке да све жртвује задар среће свог детета оно право што ради.

- Она ми је била ослонац у животу, јер сам у деветој години изгубила оца који је погинуо на службеном путу, у саобраћајној несрећи. Моја мајка је остала млада удовица са две ћерке и наставила да се као лавица бори за нас. Није јој било лако, нити је некад била лака њена нарав, али захвална сам јој што ме је подржавала у избору школовања, а касније и после, за који су многи сматрали да је професија у којој је практично неизводљиво успети, а камоли живети.

Милена у опери „Кармен“ која је постала њен заштитни знак.

Горе: у опери „Самсон и Далила“

Признаје да јој је изузетно жао што није присуствовала концерту у част 90. рођендана њене „друге мајке“, професорке Бисерке Цвејић, који је одржан у Народном позоришту, децембра прошле године:

- Биса је апсолутни феномен, моја подршка и инспирација. Последњи пут сам певала у Београду 2000. године баш на концерту студената професорке Цвејић, али сада је то заиста било неизводљиво. Но, рекла сам (и обећала) да јој дугујем једну или више целих представа. Можда то буде баш Кармен, Дон Карлос или Аида... видећемо већ са нашом Опером, у близкој будућности - каже оперска дива.

Поред концерата и опере, Милена наставља педагошки рад, а занимљиво је да са колегиницом Дубравком Зубовић ради и на недавно оформљеном летњем програму OCAVA-in-Rome. Реч је о програму који регрутује младе оперске певаче, до сада мањом из Калифорније, који похађају тронедељни курс у Риму. У паузама овог распореда, Милена Китић ће посветити време својој великој страсти – игрању латино-плесова – од салсе до баћате. ■